

عنوان مقاله:

ارزیابی واکنش ژنوتیپ‌های نخود به آبیاری تکمیلی در مراغه

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش‌های حبوبات ایران، دوره 11، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

داود صادق زاده اهری - موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تأثیر آبیاری تکمیلی بر برخی صفات زراعی و عملکرد دانه نخود، آزمایشی در قالب کرت‌های خردشده بر پایه بلوک کامل تصادفی به مدت سه سال زراعی (92-1389) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه انجام شد. تیمارهای آبیاری شامل آبیاری در زمان کاشت، آبیاری در زمان‌های کاشت و گل‌دهی، آبیاری در زمان‌های کاشت، گل‌دهی و پُرشدن غلاف‌ها به‌عنوان کرت‌های اصلی و چهار ژنوتیپ نخود (آزاد، آرمان، LC482 و یک توده بومی از منطقه وان ترکیه) به‌عنوان کرت‌های فرعی در نظر گرفته شدند. نتایج تجزیه مرکب نشان داد که اثر سال بر تمام صفات مورد مطالعه (تاریخ گل‌دهی، تاریخ رسیدن، دوره پُرشدن غلاف، ارتفاع بوته، وزن 100 دانه، عملکرد زیست‌توده و دانه، شاخص برداشت و شاخص باردهی) از نظر آماری معنی‌دار بود. اثر زمان آبیاری به‌جز وزن 100 دانه، شاخص برداشت و شاخص باردهی بر تمام صفات معنی‌دار بود. بین ژنوتیپ‌های آزمایشی از نظر ارتفاع بوته، وزن 100 دانه، عملکرد (زیست‌توده و دانه)، شاخص برداشت و شاخص باردهی تفاوت معنی‌داری وجود داشت. برهمکنش سال در ژنوتیپ به‌جز ارتفاع بوته، زیست‌توده، شاخص برداشت و شاخص باردهی بر کلیه صفات مورد بررسی معنی‌دار بود. برهمکنش زمان آبیاری در ژنوتیپ بر عملکرد (زیست‌توده و دانه) معنی‌دار بود. بیشترین عملکرد دانه (1064 کیلوگرم در هکتار) متعلق به تیمار سه نوبت آبیاری بود. در بین ژنوتیپ‌های آزمایشی بیشترین عملکرد دانه (939 کیلوگرم در هکتار) متعلق به ژنوتیپ LC482 بود. جمع‌بندی نتایج نشان داد که استفاده از آبیاری تکمیلی در کشت بهاره نخود موجب بهبود اغلب صفات و عملکرد دانه می‌گردد.

کلمات کلیدی:

خشکی، شاخص باردهی، عملکرد دانه، کشت بهاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178393>

